

Заклади охорони здоров'я і виробники лікарських засобів: як налагодити співробітництво

30–31 травня Об'єднання організацій роботодавців медичної та мікробіологічної промисловості України та НМАПО ім. П.Л. Шупика провели конференцію з міжнародною участю «Заклади охорони здоров'я і виробники лікарських засобів: ефективне співробітництво у процесі медикаментозного забезпечення населення України»

З вітальним словом до присутніх звернулися заступник міністра охорони здоров'я Роман Ілик і ректор НМАПО, академік НАМН України, професор Юрій Вороненко. Р. Ілик окреслив у своєму виступі основні проблеми у вітчизняній охороні здоров'я — самолікування, низька прихильність фахівців до дотримання стандартів лікування, споживання другорядних ліків. У квітні 2017 р. стартувала урядова програма «Доступні ліки», яка спрямована на вирішення нагальних проблем системи охорони здоров'я. Програма дозволить громадянам отримувати низку ЛЗ безкоштовно або з невеликою доплатою. Поширюється вона на препарати для лікування серцево-судинних захворювань, цукрового діабету 2-го типу та бронхіальної астми. Для того щоб отримати ЛЗ за цією програмою, потрібно звернутись до лікаря, який випише рецепт із зазначенням діючої речовини, а потім до аптеки, що бере участь у програмі, та отримати обрані ліки. Аналіз першого місяця показав зростання прихильності громадян до лікування, підвищення відсотка призначень ЛЗ за міжнародною непатентованою назвою (МНН), а загалом збільшення кількості споживання ліків при зниженні середньозваженої вартості ЛЗ, що беруть участь у програмі.

Клінічна настанова з кращої медичної практики — це документ, який допомагає фахівцю у прийнятті рішень (визначення критеріїв діагностики, ведення і лікування). Сучасні медичні настанови засновані на аналізі наявних даних у межах концепції доказової медицини. Як відомо, на основі клінічних настанов розробляються стандарти лікування та клінічні протоколи. З аналізом міжнародного досвіду методології клінічних настанов з кращої медичної практики і особливостями їхнього впровадження в Україні виступила Олена Лецишина, директор департаменту стандартизації медичних послуг, ДЕЦ.

Проблемам підтвердження біоеквівалентності ЛЗ був присвячений виступ Оксани Бурмістренко (Управління експертизи матеріалів з біоеквівалентності, ДЕЦ). Два ЛЗ є біоеквівалентними, якщо вони фармацевтично еквівалентні чи фармацевтично альтернативні; їхня біодоступність після введення в одній і тій самій молярній дозі подібна, а ефективність та безпека є по суті однаковими. Біоеквівалентність ЛЗ має велике клінічне, фармацевтичне та економічне значення, оскільки препарат з однаковою діючою речовиною можуть випускати багато компаній із застосуванням різних технологій і складових. Біодоступність та клінічні ефекти застосування таких препаратів не є однаковими, а вартість може істотно різнитися.

Підтвердження біоеквівалентності ЛЗ дозволяє значно зменшити витрати на лікування пацієнта, зберігаючи при цьому його якість.

Про генеричну заміну ЛЗ у практиці лікаря та фармацевта говорив Віталій Усенко, медичний директор ПАТ «Фармак». Наразі він сказав, що у період з 2016 по 2020 р. аналітики пророкують зростання глобального ринку генериків на 10,53%. Генеричні ЛЗ, біоеквівалентність яких була доведена, можна призначати, замінюючи референтний препарат, без коригування дози та без додаткового терапевтичного моніторингу. Першу спробу систематизувати дані з еквівалентності (взаємозамінності) ЛЗ, що обертаються на українському ринку, була зроблена авторами книги «Rx index» — Довідник еквівалентності лікарських засобів» (К.: Фармацевт Практик, 2016). Протягом двох років автори аналізували накопичену інформацію і цього року довідник вийде із новою вдосконаленою класифікацією. Така інформація стане в нагоді лікарю, який зможе виписати препарат, ґрунтуючись на фармакокінетичній та фармакоеконічній підставі відповідно до стандартів лікувально-діагностичного процесу.

Складна економічна ситуація у вітчизняній галузі охорони здоров'я обумовлює необхідність раціональних витрат. Костянтин Косяченко, президент Українського агентства з оцінки технологій охорони здоров'я, розповів, що Health Technology Assessment (HTA) — це всебічна оцінка наслідків застосування технологій в конкретній системі охорони здоров'я. Її мета — надати структуровану, доказову інформацію, яка допоможе в розробці безпечної і ефективної політики, що враховує інтереси хворого і приносить найбільшу користь. HTA дозволяє відповісти на такі важливі питання: чи є технологія ефективною? Для кого вона працює? Які витрати потягне за собою її впровадження? Як дана технологія співвідноситься з існуючими лікувальними альтернативами? Відповіді на такі питання дає звіт з HTA, що проводиться з використанням принципів доказової медицини, систематичного огляду міжнародних баз клінічних даних, загальноприйнятих методів фармакоеконіміки.

Конференція проходила у діловій конструктивній атмосфері. У другий день учасники конференції відвідали сучасні виробництва — ФФ «Дарниця» та ПрАТ «Індар».